

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.224 van 23 maart 2000
in de zaak A. 86.081/VII-19.151.**

In zake : 1. XXX,
2. XXX,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat A. NAVASARTIAN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
A. Hottatstraat 4

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van
Armeense nationaliteit, op 13 augustus 1999 heeft
ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te
vorderen van de beslissing van de Minister van
Binnenlandse Zaken van 16 juli 1999 tot verwerping van
een aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op
grond van artikel 9, derde lid, van de wet van
15 december 1980 betreffende de toegang tot het
grondgebied, het verblijf, de vestiging en de
verwijdering van vreemdelingen, aan verzoekers op
22 juli 1999 ter kennis gebracht;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 februari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 maart 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat A. NAVASARTIAN verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Armeense nationaliteit, komt België binnen op 27 maart 1997, houder van een Armeens nationaal paspoort geldig van 27 september 1996 tot 27 september 2006 (adm. doss., stuk 16), en verklaart zich op 28 maart 1997 vluchteling (adm. doss., stuk 32).

1.2. Op 30 april 1997 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf (adm. doss., stuk 86).

1.3. In het kader van zijn dringend beroep beslist de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en

de staatlozen op 4 september 1997 dat verder onderzoek noodzakelijk is (adm. doss., stuk 113).

1.4. Op 18 mei 1998 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling (adm. doss., stukken 164-166).

1.5. Op 2 juni 1998 stelt verzoeker beroep in tegen voormelde beslissing bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen (adm. doss., stukken 170-173). De Vaste Beroepscommissie voor de vluchtelingen verklaart het beroep op 17 september 1998 ontvankelijk doch ongegrond en bevestigt de beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling (adm. doss., stukken 186-190).

1.6. Op 11 januari 1999 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten (adm. doss., stuk 199).

1.7. Op 10 februari 1999 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf in op grond van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (adm. doss., stukken 200-239).

1.8. Op 16 juli 1999 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9, derde lid, van voormelde wet van 15 december 1980 (stuk 282).

1.9. Dit is de bestreden beslissing.

1.10. De motivering van deze beslissing luidt :

"(...)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die bij u werd ingediend door : V. G. /28/05/1958 te Erevan, en echtgenote G. N. /13/08/1966 te Erevan en kinderen V. T. /26/03/1984 te Erevan, V. M. /10/02/1990 te Erevan en V. T. /23/09/1992 te Erevan, die de Armeense nationaliteit dragen.

adres : te 3740 Bilzen

in toepassing van art. 9, alinea 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, deel ik U mede dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Reden : De betrokkenen brengen geen bijzondere omstandigheden aan welke een regularisatie mogelijk maken in toepassing van Titel I en IV van de Omzendbrief aangaande art. 9§3 van 15/12/1998 (B.S. 19/12/1998)

Er werd door de betrokkenen gesteld dat hun zoon M. in België onder medische behandeling staat en dat deze behandeling niet kan gegarandeerd worden in het land van herkomst. Verder werd er gewezen op het feit dat de drie kinderen van de betrokkenen school lopen. De familie zou zich hier geïntegreerd hebben en zou Nederlands spreken.

De onafhankelijke arts, die door onze dienst werd aangesteld, bracht ons echter na grondig onderzoek op de hoogte van het feit dat de patiënt in staat is om te reizen en dat de medische zorgen wel degelijk kunnen voortgezet worden in Armenië. De betrokkenen kunnen geen onredelijk lange duur van de asielprocedure inroepen, (nml. meer dan 4 jaar voor een gezin met kinderen) aangezien die nog geen twee jaar heeft geduurd. Dit laatste is nochtans een minimumvoorwaarde om geregulariseerd te worden. Daar de betrokkenen niet lang genoeg in procedure waren, kunnen ook de elementen van integratie niet in aanmerking worden genomen. Als enig bewijs voor deze integratie worden brieven van sympathisanten aangebracht. Dat de kinderen hier school lopen is op zich geen uitzonderlijk feit.

Bijgevolg dienen de betrokkenen dringend het Belgisch grondgebied te verlaten. Tevens dient aan hen een afschrift van deze brief overhandigd te worden nadat hij/zij voor kennisname heeft getekend. Een afschrift dient aan mijn diensten te worden teruggestuurd. Gelieve te gepasten tijde ter plaatse na te gaan of betrokkene nog in Uw gemeente verblijft en mij onmiddellijk schriftelijk in kennis te stellen van het resultaat van Uw bevindingen.

(...).".

2. Wat de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van mevrouw XXX betreft :

Overwegende dat op 15 oktober 1999 de griffie van de Raad van State heeft meegedeeld dat het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt geweigerd en dat aan verzoeker en aan Mevrouw XXX een termijn van vijftien dagen wordt verleend vanaf de datum van kennisname van de afwijzende beslissing, om alsnog het verschuldigde zegelrecht, opgelegd door artikel 70 van de procedureregeling voor de afdeling administratie van de Raad van State, te betalen; dat de plakzegels slechts ter waarde van zeventuizend frank zijn aangebracht, dit is slechts voor één van de verzoekende partijen, zodat het verzoekschrift tot schorsing enkel ten aanzien van de eerste verzoeker, de heer XXX op de rol werd gebracht en de vordering tot schorsing van mevrouw XXX niet ontvankelijk is;

3.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, verzoeker een eerste middel afleidt uit de "schending van de motiveringsplicht"; dat hij dit middel als volgt adstrueert :

"De bestuursbeslissingen moeten in feite en in rechte gemotiveerd zijn. De motivering moet afdoend zijn.
In casu ontbreekt dergelijke motivering.

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de medische behandeling in het land van herkomst mogelijk is. Uit de beslissing echter blijkt niet dat deze stelling is gesteund op een of ander vaststaand gegeven. Weliswaar is het zo dat de onafhankelijke arts die was aangesteld door de Dienst Vreemdelingenzaken kan oordelen of een zieke al dan niet (is) in staat is om te reizen, maar onmogelijk kan stellen dat de medische behandeling mogelijk is in het land van herkomst zonder dat er een rapport is waaruit de capaciteiten van de Armeense ziekenhuizen kan blijken. De motivering is slechts een bewering die niet wordt gestaafd. Dit is nog relevanter indien rekening wordt gehouden met het feit dat een ander arts, dokter G., reeds heeft gesteld dat de medische behandeling niet mogelijk is in hun land van herkomst en dat de betrokkene in België moet blijven voor medische behandeling.";

3.1.1.1. Overwegende dat in zijn eerste middel verzoeker de schending aanvoert van de motiveringsplicht, doordat de bestreden beslissing niet afdoende in feite en in rechte zou zijn gemotiveerd;

Overwegende dat verzoeker aanvoert dat uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de medische behandeling van zijn zoontje in het land van herkomst mogelijk is, terwijl de bestreden beslissing nergens aangeeft waarop zij steunt om deze stelling te verantwoorden; dat verzoeker verder stelt dat de onafhankelijke arts, aangesteld door de Dienst Vreemdelingenzaken onmogelijk kan stellen dat de medische behandeling mogelijk is in het land van herkomst zonder dat er een rapport is waaruit de capaciteiten van de Armeense ziekenhuizen kan blijken; dat bovendien een ander arts, dokter G., heeft gesteld dat de medische behandeling niet mogelijk is in het land van herkomst en dat verzoekers zoontje in België moet blijven voor medische behandeling (adm. doss., stuk 232);

3.1.1.2. Overwegende dat de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd is :

"Reden : De betrokkenen brengen geen bijzondere omstandigheden aan welke een regularisatie mogelijk maken in toepassing van Titel I en IV van de Omzendbrief aangaande art. 9 §3 van 15/12/1998.

Er werd door de betrokkenen gesteld dat hun zoon M. in België onder medische behandeling staat en dat deze behandeling niet kan gegarandeerd worden in het land van herkomst. Verder werd er gewezen op het feit dat de drie kinderen van de betrokkenen school lopen. De familie zou zich hier geïntegreerd hebben en zou Nederlands spreken.

De onafhankelijke arts, die door onze dienst werd aangesteld, bracht ons echter na grondig onderzoek op de hoogte van het feit dat de patiënt in staat is om te reizen en dat de medische zorgen wel degelijk kunnen voortgezet worden in Armenië. De betrokkenen kunnen geen onredelijk lange duur van de asielprocedure inroepen, (nml. meer dan 4 jaar voor een gezin met kinderen) aangezien die nog geen twee jaar heeft geduurd. Dit laatste is nochtans een minimumvoorwaarde om geregulariseerd te worden. Daar de betrokkenen niet lang genoeg in procedure waren, kunnen ook de elementen van integratie niet in aanmerking worden genomen. Als enig bewijs voor deze integratie worden brieven van sympathisanten aangebracht. Dat de kinderen hier school lopen is op zich geen uitzonderlijk feit.";

3.1.1.3. Overwegende dat de omzendbrief van 15 december 1998 bepaalt dat artikel 9, derde lid, van voormelde wet van 15 december 1980 ook kan worden toegepast als procedureregels voor de regularisatie van de verblijfssituatie in een aantal bijzondere situaties, dat het gaat om de volgende situaties :

- asielzoekers die onredelijk lang op een eindbeslissing moeten of moesten wachten (langer dan vier jaar voor families met schoolgaande kinderen);
- personen die omwille van buitengewone omstandigheden en onafhankelijk van hun wil, voorlopig geen gevolg kunnen geven aan een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;
- ernstig zieke personen;
- personen die zich in beklemmende, humanitaire omstandigheden bevinden;

3.1.1.4. Overwegende dat verzoeker zijn aanvraag om machtiging op de onredelijke lange asielprocedure en op de ernstige ziekte van zijn zoon heeft gesteund;

Overwegende dat, wat de eerste situatie betreft (onredelijke lange asielprocedure), in casu blijkt dat de asielprocedure minder dan twee jaar heeft geduurd; dat met de verwerende partij dan ook wordt aangenomen dat verzoeker en zijn familie zich niet in de bijzondere situatie bevinden van asielzoekers die onredelijk lang op een eindbeslissing hebben moeten wachten (met name vier jaar voor families met schoolgaande kinderen); dat uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker dit ook niet betwist, laat staan weerlegt;

Overwegende dat, wat de tweede ingeroepen bijzondere situatie betreft (ernstig zieke personen), verzoekers zoon door een onafhankelijk arts, dokter G. D. B., werd onderzocht, die overeenkomstig voormelde omzendbrief een advies geeft over de ernst en de duur van de aandoening en de mogelijkheid om die in het land van herkomst te behandelen; dat de onafhankelijke arts heeft vastgesteld dat de patiënt aan chronische tracheobronchitis met recidiverend laryngitis lijdt; dat de arts heeft vastgesteld dat het klinisch onderzoek normaal is, dat de patiënt kan reizen en zich kan verplaatsen, en dat medische zorg in Armenië mogelijk is; dat op basis van voormelde bevindingen de onafhankelijke arts het advies gaf dat terugkeer mogelijk is (adm. doss., stuk 274);

Overwegende dat volgens verzoeker de door hem geraadpleegde arts, dokter G. zou gesteld hebben dat de behandeling slechts in België mogelijk is; dat uit het medisch getuigschrift van deze arts het volgende blijkt (adm. doss., stuk 232) :

"Ondergetekende, dokter in de geneeskunde, verklaart dat bovengenoemde patiënt om medische redenen, namelijk
1. chronische bronchitis
2. recidiverende laryngitis
sinds +/- drie jaar medische zorgen nodig heeft waarvoor verblijf in België noodzakelijk is.";

Overwegende dat uit de bewoordingen van voormeld verslag niet blijkt waarom een behandeling alleen in België kan plaatsvinden, en niet in Armenië; dat volgens de onafhankelijke arts, die aangesteld werd door de Dienst Vreemdelingenzaken, de patiënt, die momenteel geen enkele gezondheidsklacht heeft, wel degelijk kan reizen en zich verplaatsen, en de patiënt, voor zijn specifieke ziekte, wel kan behandeld worden in Armenië; dat het weinig waarschijnlijk lijkt dat een arts een dergelijk advies zal geven, indien hij niet zeker is dat een patiënt in zijn land van herkomst over de nodige medische zorgen zal kunnen beschikken; dat bovendien zich in het medisch verslag van dokter G. D. B. een overzicht van gegevens uit Rusland (Ambassade Moskou) bevindt betreffende de mogelijkheden van medische zorg in Armenië; dat mede op basis van deze gegevens dokter G. D. B. tot de vaststelling is gekomen dat de patiënt in zijn land van herkomst de nodige medische zorg kan krijgen, indien de patiënt opnieuw deze zorg zou behoeven;

Overwegende dat op het eerste gezicht de Minister van Binnenlandse Zaken kon steunen op de door hem aangehaalde pertinente en ter zake dienende motieven;

3.1.1.5. Overwegende dat het eerste middel niet ernstig is;

3.1.2. Overwegende dat verzoeker een tweede middel aanvoert dat luidt :

"Schending van de rechten van de verdediging

De vraag tot een inzage of een kopie van het verslag van de onafhankelijke arts is onbeantwoord gelaten. Hierdoor is het niet mogelijk om de bevindingen van de onafhankelijk(e) arts te controleren.

Uit de boven gestelde elementen blijkt dat zowel de motiveringsplicht alsmede de rechten van de verdediging op een manifeste wijze zijn geschonden.

De ingeroepen middelen zijn ernstig.";

3.1.2.1. Overwegende dat in het tweede middel verzoeker de schending van de rechten van de verdediging aanvoert, doordat zijn vraag tot inzage of tot het bekomen van een kopie van het verslag van de onafhankelijke arts onbeantwoord is gelaten; dat volgens verzoeker het aldus niet mogelijk is om de bevindingen van de onafhankelijke arts te controleren;

3.1.2.2. Overwegende dat bij brief van 20 juli 1999 door verzoekers toenmalige Advocaat aan de Dienst Vreemdelingenzaken werd meegedeeld dat het verslag van dokter G. D. B. hem niet bekend was, en door hem werd verzocht om een kopie van dit verslag (adm. doss., stuk 280);

3.1.2.3. Overwegende dat uit het verslag van een telefonisch onderhoud met voormelde Advocaat blijkt dat het advies van dokter G. D. B. enkel mocht worden overgezonden aan de Raadsman na ontvangst van een verzoek daartoe, ondertekend door de betrokkenen, en dit om te garanderen dat het recht op privacy niet wordt geschonden (adm. doss., stuk 281); dat bij brief van 23 juli 1999 verzoekers Raadsman meedeelt dat zijn cliënten mee ondertekenen om kennis te krijgen van het medisch verslag; dat bij brief van 3 augustus 1999 van de Dienst Vreemdelingenzaken aan verzoeker een afschrift werd overgemaakt van het verslag van het medisch onderzoek, opgemaakt door dokter G. D. B. (adm. doss.stuk 285); dat bijgevolg het tweede middel

feitelijke grondslag mist en dienvolgens niet ernstig is;

3.1.2.4. Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste van de twee cumulatieve voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig maart tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.